

Antoni Czechow

WIŚNIOWY SAD

Lwowski Teatr Woskresinnia

WIŚNIOWY SAD

Na podstawie sztuki Antoniego Czechowa Wiśniowy Sad.

Grand Prix Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Biała Wieża w Brześciu (Białoruś).

Nagroda Jury Konkursowego na Festiwalu Głosy Historii w Wołodzie (Rosja).

Scenariusz i reżyseria **Jarosław Fedoryszyn**

Dekoracja i kostiumy **Alla Fedoryszyna** (zasłużona artystka Ukrainy), współpraca reżyserska i światło **Krzysztof Dubiel**, dźwięk **Mykoła Kszanowski**.

Występują: **Nataliya Marczak/ Galyna Stryczak, Nataliya Łukaszonok, Tetiana Tkaczenko, Petro Mykytiuk** (zasłużony artysta Ukrainy), **Wołodymir Gubanow** (zasłużony artysta Ukrainy), **Wołodymir Czuchonkin, Taras Juryczko, Jurij Pilipczuk/ Oлександр Czekmarow, Taras Kitsyniuk, Ewgenij Pietrow, Sergij Czgis**.

Jedno z najważniejszych dzieł Antoniego Czechowa przetłumaczone na język teatru ulicznego. Przeniesione na scenę plenerową ze szrudłami, ruchomymi konstrukcjami, żywym ogniem i efektami specjalnymi. Czy w ten sposób można opowiedzieć historię z klasyka rosyjskiej literatury? Teatr Woskresinnia swoją realizacją dowodzi, że najbardziej znane scenariusze mogą być uniwersalne. Spektakl dotyczy tematu przemijania, nieuchronnej utraty miłości, przywiązania i tęsknoty. Reżyser za pomocą ciepłego liryzmu i pogodnej ironii z maestrią buduje postaci *Wiśniowego Sadu*. Widz z humorem śledzi przygody bohaterów, zastanawia się nad ich przyszłością i płacze nad ich losem. *Wiśniowy Sad* jest wspaniałym, wizualnym i dynamicznym spektaklem, który na długo pozostanie w pamięci. Woskresinnia łączy umiejętnie dramatyczne sceny i muzykę, którą uzupełniają urzekające efekty specjalne. Dzięki mistrzowskiemu operowaniu obrazem, intrygującej scenografii czy wysokim walorom sztuki aktorskiej, dzieło zyskało nowy wymiar. *Spektakl bez słów. Czas trwania 60 min*

Akcja rozpoczyna się kiedy po pięciu latach pobytu w Paryżu do swojej posiadłości powraca Lubow Raniewska. W Paryżu poniosła klęskę, wraca do zadłużonego majątku bez pieniędzy. Cierpi, tęskni i jednocześnie obiecuje sobie poprawę: wiśniowy sad, dom rodzinny uratuje ją, odnowi, będzie lepsza, wszyscy staną się lepsi, a przeszłość zostanie zapomniana. Niestety, majątek z powodu długów, razem z pobliskim wiśniowym sadem, który jest dumą i chlubą całej rodziny, będzie zlicytowany. Pomysł kupca Łopachina, by wykarczować wiśniowy sad, podzielić go na działki, a te odstąpić tzw. letnikom z miasta, jest całkowicie nie do przyjęcia. Lubow i jej brat Gajew postanawiają czekać na cudowną interwencję Opatrzności i oddają się ziemiańskiemu życiu. W krytycznym momencie Raniewska wydaje bal dla związanych z dworem osób. W trakcie zabawy zjawia się Łopachin z wiadomością, że majątek został zlicytowany, i on go kupił; dom przeznaczony do rozbiórki, a wiśniowy sad do wykarczowania, Raniewska otrzymuje telegram z Paryża od niewiernego kochanka i postanawia wyjechać. W pustym, sprzedanym domu, w pobliżu wiśniowego sadu, który już zaczęto wycinać, pozostaje tylko stary lokaj Firs.

Wiśniowy sad był i pozostanie najwdzięczniejszym twórczym teatralnym i atrakcją dla publiczności.

Jarosław Fedoryszyn: *Wiśniowy sad to moim zdaniem najlepsza sztuka Czechowa, łączy w sobie wszystko co jest w życiu człowieka poczynając od dzieciństwa po śmierć i ukazuje brutalną prawdę. że wszystko można kupić i sprzedać. Te handlowe relacje w ludzkim życiu istniały od zawsze na całym świecie. Czechow mówi nam, że życie jest jak kropla wody, która spada na ziemię i szybko wsiąka. Niestety, gdy próbujemy uchwycić tę kroplę, już zniknęła. I to o tym jest nasz spektakl. Chciałem, aby wszystkie postacie przeszły przez sad w dosłownym tego słowa znaczeniu. Pozwolił im aktorom chodzić po sadzie na szrudłach, płasząc po nim niczym białe motyle i prowadzić tam swój handel. W finale naszego spektaklu Łopachin nie jedzie do sadu z siekierą, jak jest u Czechowa, ale sad zostaje spalony. Zrealizowaliśmy ten pomysł gdyż chcieliśmy nadać żywiołom wody i ognia symboliczną wartość. Czechow, w Wiśniowym sadzie przypomina też, że choć naszym zdaniem wszystko jeszcze przed nami, ale – jak w życiu – wszystko już za nami.*

Kontakt z menedżerem (PI)

tel. kom. +48 601 097 695 | fax +48 12 262 00 15

e-mail: teatr@voskresinnia.eu | www.voskresinnia.eu

Barwne poszukiwanie sadu utraconego.

Widzowi „nieprzygotowanemu”, a takim najczęściej jest statystyczny odbiorca sztuki teatru ulicznego, przedstawienie nasunie szereg skojarzeń i mnóstwo barwnych plam pięknych obrazów zbudowanych przez Ukraińców w tej wizji dzieła rosyjskiego klasyka. Jest więc tytułowy „Wiśniowy Sad”, kojarzony z Edenem, w którym rozgrywają się sceny różne: od miłosnych i wesołych do smutnych i nostalgicznych. Jest radość pary głównych bohaterów, którzy emanują pełnią uczuć pośród gałęzi kwitnących i „pachnących” wiśni. Pośród drzew czmychają a to szczudlarze, a to inne charakterystyczne dla rosyjskiego świata przedstawionego typy. Jest cudowna scena, kiedy główne postaci – zakochani i ich rodzina – świętują dostojnie krocząc na szczudłach. Są też epizody satyryczne, żywcem wzięte z cyrku (...) I trudno nie mieć wrażenia, że zarówno na poziomie technicznym jak i mentalnym, Wiśniowy sad to jedna z lepszych prezentacji w historii MFTU. TEJO, Jelonka.com

Międzynarodowy Festiwal Sztuki Lalkarskiej w Bielsku Białej.

W przeciwieństwie do Czechowskiego oryginału w przedstawieniu nie było ani odrobiny bezczynności. Artyści stworzyli piękne widowisko pod względem wizualnym. Ich energia, pomimo panującego chłodu ogrzała zebraną publiczność, która nie obawiając się kolejnej ulewy licznie zgromadziła się na placu. Przechadzka postaci na szczudłach, z parasolkami w dłoniach między wieszakami imitującymi drzewa wiśni stanowiła niezapomniany moment spektaklu. Anna Hazuka, Dziennik Teatralny.

22 sierpnia wiśniowy sad będzie sprzedany... Ci, którzy mimo dość późnej pory, doczekali przedstawienia – na pewno nie byli zawiedzeni. Poetycki, symboliczny spektakl, umiejętnie łączący środki wyrazu teatrów ulicznych, m.in. ciekawą scenografię i efekty specjalne z elementami pantomimy, został nagrodzony gromkimi brawami. Jeszcze długo będziemy pamiętać, powtarzając jedną z kwestii usłyszanych „ze sceny”, że „22 sierpnia wiśniowy sad będzie sprzedany”. Kupiła go, w niedzielny wieczór sierpniowy, zachwycona płożka publiczność, nawet ta bardziej „przypadkowa”. Marta A. Szatkowska, Tygodnik Płocki.

Przejmująca muzyka, kolorowe światła, szczudlarze, wieszaki jako komponent przestrzeni i ogień – to wszystko tworzyło baśniowy wręcz klimat historii o wiecznym zagrożeniu utratą wolności, miłości, a także rządach pieniądza. To widowisko niezwykle symboliczne i metaforyczne, niosące wiele skojarzeń z poszczególnymi jego elementami, które można interpretować jako opowieść o utraconej ojczyźnie/domu i nietrwałości każdej „krajiny mlekiem i miodem płynącej”. „Wiśniowy sad” zachwyca zarówno dopracowaniem całości, jak i świetnym aktorstwem, a obrazy takie jak tancerzy ubranych w białe eleganckie stroje postaci na szczudłach z parasolami, czy płonące w finale „drzewa” na długo pozostaną w pamięci. Joanna Marcinkowska Teatralia, Zielona Góra.

Trudno wyobrazić sobie uliczne przedstawienie pełnego nostalgii „Wiśniowego sadu”, a jednak teatr ze Lwowa, chociaż wyszykował widowisko masowe, pełne rozpędzonych żywiołów, nie zatracił uroku sztuki Czechowa, przez niego samego nazwanej komedią. Komedia to gorzka, naznaczona przemijaniem, więc powracająca na plac zabawa ma posmak stypy, bo topór daty ostatecznej – sprzedaży sadu – wiśi w powietrzu. A gdy topór wreszcie spada, odbędzie się to z wagnerowskim „Galopem Walkirii”, a pozbawione kwiecista drzewka (także wieszaki, żyrandole, wózki) zapłoną jak żagwie. W blasku ognia gnają po placu wozy, rowery, hulajnogi, w niebo strzelają fajerwerki i biją dzwony. A duch Czechowa wciąż jest w tym obecny. Andrzej Molik, Kurier Lubelski nr 136.

Spektakl Wiśniowy Sad był prezentowany na festiwalach m.in.:

Ukraina: Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Złoty Lew” (Lwów), Festiwal Teatralny „GogolFest” (Kijów) • **Polska:** Festiwal Teatrów Plenerowych i Ulicznych „Feta” (Gdańsk), Międzynarodowy Festiwal Teatrów Ulicznych (Jelenia Góra), Festiwal Teatralny „Sztuka Ulicy” (Warszawa), Międzynarodowy Festiwal Teatru Ulicznego „Ulica” (Kraków) • **Rosja:** Międzynarodowy Festiwal Czechowa (Moskwa), Archangielski Festiwal Teatralny (Archangielsk), Czechowowski Festiwal Teatralny „Melichowska Wiosna” (Serpuchów), Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Głosy Historii” (Wologda) • **Słowacja:** Międzynarodowy Festiwal Teatralny (Koszyce) • **Słowenia:** Międzynarodowy Festiwal Ana Desetnica (Lublana), Lent Festiwal (Maribor) • **Białoruś:** Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Biała Wieża” (Brześć), **Hiszpania:** Festival de Teatro y Artes de Calle TAC (Valladolid), V Festival Internacional de las Artes de Castilla y León (Salamanca) • **Niemcy:** La Strada Internationales Straßenzirkusfestival (Brema), Dülmener Sommer festival (Duelmen), ViaThea International strassenTheater Festivali (Goerlitz) • **Holandia:** Spoffin Festival (Amersfoort) • **Włochy:** Open Street Fermo (Montegranaro), **Korea Płd.:** International Handmadang Theatre Festival (Gweacheon) • **Belgia:** „Leuven in scene” Festival (Leuven), **Chorwacja:** SAKUD Festival (Pula) • **Węgry:** Dunakanyar Színház Festival (Vác) • **Rumunia:** FDR FEST (Timișoara) **Litwa:** Teatriniai Susitikimai Šalčininkuose (Sołeczniki).

Lwowski Teatr Woskresinnia założony w 1990 roku przez zmarłego w 2020 roku Jarosława Fedoryszyna – absolwenta reżyserii Instytutu Teatralnego w Charkowie i moskiewskiego GITIS. Od momentu powstania teatr bardzo szybko podbił serca lwowskiej publiczności prezentując światową dramaturgię, która dotąd nie była wystawiana na scenach dramatycznych Ukrainy. Krok po kroku, wypracowywano własną, charakterystyczną formułę sceniczną, łączącą tradycyjne psychologiczne aktorstwo z nowatorską formą plastyczną. Każda premiera dla Jarosława Fedoryszyna była poszukiwaniem od zera najważniejszych środków wyrazowych i budowaniem formuły teatru, bliskiego sercu, i wyrażającego niepokój czasów w jakich przyszło mu żyć i tworzyć. Artyści Teatru Woskresinnia w ciągu swojego ponad trzydziestoletniego istnienia, prezentowali swoje spektakle w całej Ukrainie. Chętnie zapraszani do Polski brali udział w największych festiwalach teatralnych m.in. we Wrocławiu, Jeleniej Górze, Krakowie, Gdańsku, Szczecinie, Kaliszu, Warszawie. Spektakle wystawiali w Szkocji, Serbii, Słowenii, Niemczech, Rosji, Turcji, Białorusi, Austrii, Egipcie, Słowacji, Korei Płd., Hiszpanii, Czechach, Włoszech, Iranie, Belgii, Chorwacji, Węgrzech, Rumunii, Gruzji, Armenii, Litwie, Tajwanie. Wszystkie spektakle mają własny charakter, są efektowne, ale nie efekciarskie i prezentują wysoki kunszt sztuki aktorskiej. Do niebывale interesujących inscenizacji widzowie i krytyka zgodnie zaliczyli *Trzy siostry* Czechowa, *Drogę do Damaszku* Strindberga, *Gigantów* z *Gór* Pirandella, *Hioba* Karola Wojtyły, *Zwiastowanie* Claudela, *Zachodnią Przystań* Koltesa, *Oszalałego z miłości* Sheparda, *Szarańczę* Sribljanovicz, *Pod drzwiami* Borcherta, *Taniec Życia* Olesia, a ostatnio *Sierpień w hrabstwie Oasage* Tracy Letts i *Kształt rzeczy* Neila LaBute. Od 1996 roku Woskresinnia specjalizuje się w realizacji przedstawień plenerowych. Rozmach i widowiskowość spektakli, połączone z mistrzowską grą aktorską przyniosły Teatrowi rozgłos i uznanie publiczności. Do najgłośniejszych przedstawień scenicznych doszły plenerowe spektakle wyreżyserowane przez autora scenariuszy Jarosława Fedoryszyna: *Fiesta Barylliefa*, *Święte i Grzeszne*, *Danylo Halicki*, *Hiob*, *Marzenia*, *Gloria*, *Wiśniowy Sad*, *Spotkać Prospera*, *Misterium Pinsla (Bal geniusza)*, *Testament Szewczenko*, *Mewa* i ostatnio *Echo planety* i *Pas de deux*. Teatr Woskresinnia dzięki tym realizacjom stał się niekwestionowanym liderem teatru ulicznego Ukrainy. W 2010 roku w dowód uznania osiągnięć artystycznych Ministerstwo Kultury Ukrainy nadało Teatrowi wysoce prestiżowy status Teatru Akademickiego.

Jarosław Fedoryszyn (1955 - 2020) - Założyciel i do 2020 roku dyrektor naczelny i artystyczny teatru, aktor, reżyser. Absolwent (1976 r.) Instytutu Teatralnego im. Iwana Kotliariwskiego w Charkowie, Moskiewskiego Instytutu Sztuki Teatralnej - GITIS (1990 r.) i warszawskiej Cinema School (1991 r.) w klasie Krzysztofa Zanussiego. Inicjator Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego *Złoty Lew* (1992). Reżyserował w Ukrainie, Polsce, Węgrzech, Rosji, Anglii. Był inscenizatorem widowisk w trakcie licznych ukraińskich festiwali teatralnych i ważnych wydarzeń Lwowa (spotkanie z papieżem Janem Pawłem II, ceremonii otwarcia stadionu na Euro 2012). Wyróżniony przez prezydenta Juszczenkę tytułem zasłużonego działacza sztuki Ukrainy. Zmarł w 2020 roku.

Krzysztof Dubiel - dyplomowany menedżer kultury, producent, promotor, dyrektor teatru. Stypendysta „Arts International” Institute of International Education w Nowym Jorku, Stażysta Actors Theatre w Louisville, Kentucky (USA). Honorowy członek British Royal Legion w Szkocji (Inverness). W latach 1989 - 1992 dyrektor administracyjny, a w okresie 1992 - 1995 Dyrektor Naczelny Teatru im. Cypriana Norwida w Jeleniej Górze. W okresie 1989 - 1995 Dyrektor organizacyjny Międzynarodowych Festiwali Teatrów Ulicznych w Jeleniej Górze; w latach 1990 - 2008 Dyrektor Międzynarodowych Festiwali Teatrów Ulicznych w Jedlinie Zdroju; 1995 - 2005 - współpracownik i aktor Teatru KTO w Krakowie. 1999 - 2003 menedżer marketingu Teatru Bagatela w Krakowie; od 2003 - producent Kijowskiego Teatru Ulicznego KET (Ukraina). W latach 2005 - 2011 menedżer marketingu Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie; 2003 Współautor projektu powstania Krakowskiego Teatru Varietes, 2011 - 2013 Koordynator merytoryczny europejskiego projektu teatralnego „Teatr 21 wieku. East meets West - West meets East”. W okresie 2013-2014 konsultant ds. marketingu i komunikacji społecznej Teatru Groteska w Krakowie. W latach 2014 -2016 Pełnomocnik Dyrektora Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie d/s Marketingu i Komunikacji Społecznej i w latach 2016-2018 Tour Manager Jubileuszowego Projektu pt. „Wędrowanie” Teatru STU w Krakowie, a w latach 2020 -2021 Pełnomocnik Dyrektora Teatru Scena STU. Od 2003 - Menedżer Teatru Woskresinnia.

